ECLI:LV:AT:2024:0409.13904000521.8.L
Lieta Nr. 13904000521, SKK-176/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 9. aprīlī

Senāts šādā sastāvā: senatori Sandra Kaija, Anita Poļakova, Aivars Umiņskis,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāves zvērinātas advokātes Mirgas Priedītes kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 573. panta pirmās daļas nosacījumiem nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tādā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Aizstāve kasācijas sūdzībā lūdz atcelt Vidzemes apgabaltiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu un izbeigt kriminālprocesu. Apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 574. panta 2. punktā minēto Krimināllikuma pārkāpumu, jo apsūdzētā darbībās nav konstatējama Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objektīvā un subjektīvā puse. /pers. A/ nav pieļāvis apsūdzībā norādītos 2015. gada 2. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 25.3., 85., 100. punkta pārkāpumus, apsūdzētais pretējā braukšanas joslā iebraucis, lai apbrauktu šķērsli – pa viņa joslu pretī braucošu /pers. B/ vadīto transportlīdzekli. Tiesa nepareizi iztulkojusi Ceļu satiksmes noteikumu 100. punktu, tajā nav noteikta transportlīdzekļa vadītāja darbību secība šķēršļa apbraukšanas gadījumā. Apsūdzētais nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 85. punktu, jo braucis iespējami tuvāk brauktuves labajai malai. Turklāt tiesa spriedumā nepamatoti norādījusi, ka /pers. A/ varēja nobraukt uz ceļa nomales, jo šādu pienākumu normatīvie akti neparedz. Tiesa nav ņēmusi vērā Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajā daļā noteikto un visas saprātīgās šaubas nav vērtējusi par labu /pers. A/. Lietā iegūtie pierādījumi nedod pamatu secinājumam, ka, paliekot savā braukšanas joslā, apsūdzētajam būtu bijusi iespēja novērst sadursmi.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā un atzinusi par pierādītu ārpus saprātīgām šaubām apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā. Tiesa atzinusi, ka apsūdzētais /pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 25.3., 85., 100. punktu, kā rezultātā izraisījis cilvēka nāvi.

Tiesa atzinusi, ka atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 100. punktam /pers. A/ nav darījis visu iespējamo, lai tūlīt pēc šķēršļa – /pers. B/ vadītā transportlīdzekļa – pamanīšanas maksimāli samazinātu braukšanas ātrumu vai pilnībā apturētu transportlīdzekli. /pers. A/ iebraucis pretējā braukšanas kustības joslā, aizšķērsojis ceļu automašīnai „Volvo", kad tā atgriezās savā kustības joslā, tādējādi radot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kā rezultātā notika automašīnu sadursme un iestājās cilvēka nāve. Tiesa, ņemot vērā arī eksperta atzinumā Nr. 22-160/A05/22/1135-2022 norādītos attālumus līdz ceļa brauktuves labajai malai un /pers. A/ vadītās automašīnas izmērus, atzinusi, ka /pers. A/ pastāvēja iespēja pabraukt garām /pers. B/ vadītajam transportlīdzeklim pa ceļa brauktuves labo pusi.

Turklāt Senāts konstatē, ka aizstāve nav pamatojusi, kā apelācijas instances tiesas norādes par transportlīdzekļa vadītāja darbību secību un iespēju nobraukt uz ceļa nomales ir novedušas pie Krimināllikuma pārkāpuma vai Kriminālprocesa likuma būtiska pārkāpuma, aprobežojoties vienīgi ar vispārīgu apgalvojumu.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ aizstāves kasācijas sūdzības argumenti daļā nav pamatoti ar norādi uz Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu, turklāt pēc būtības tie pauž sūdzības iesniedzējas subjektīvo viedokli par Ceļu satiksmes noteikumu saturu un neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

S. Kaija A. Poļakova A. Umiņskis